Ἡράκλεια
Γλυκερία ἁγία

Τῷ αὐτῷ μηνί 13, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ΓΛΥΚΕΡΙΑΣ

Μακαρίου – Νικοδήμου
Συναξαριστής ἐκδ. Φιλαδελφείας
τ. β΄ σ. 147

» Θηρσί τό μικρόν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ,
» Ὑπεργλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.
» Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάκε καί κτάνε θήρ Γλυκερίαν.

Αὕτη ἦτο κατά τούς χρόνους Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως καί Σαβίνου ἡγεμόνος ἐν ἔτει ρμά (141), εὑρισκομένη κατά τήν Τραϊανούπολιν (ἥτις κεῖται εἰς τήν παραθαλασσίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, Τράνι κοινῶς λεγομένη). Ὅταν λοιπόν ἐθυσίαζε ὁ ἡγεμών εἰς τά εἴδωλα, ἡ ἁγία αὕτη ἔγραψεν ἐπάνω εἰς τό μέτωπόν της τόν τίμιον σταυρόν καί ἐπῆγεν εἰς τόν ἡγεμόνα, κηρύττουσα καί ὁμολογοῦσα ἑαυτήν χριστιανήν καί δούλην Χριστοῦ. Ἐπειδή δέ ὁ ἡγεμών ἐ-ρεμάζεσεν αὐτήν νά θυσιάσῃ εἰς τά εἴδωλα, ἡ ἁγία ἐμβᾶσα εἰς τόν ναόν τῶν εἰδώλων, καί προσευχηθεῖσα εἰς τόν Χριστόν, ἐκρήμνισε τό εἴδωλον τοῦ Διός, καί κατεσύντριψεν αὐτό. Οἱ δέ Ἕλληνες οἱ εὑρεθέντες ἐκεῖ, ἔρριπτον μέν πέτρας κατά τῆς μάρτυρος, πλήν δέν ἐκτύπων αὐτήν· διό κρεμάσαντες τήν ἁγίαν ἀπό τάς τρίχας, ἐξέσχισαν αὐτήν. Ἔπειτα ἔβαλεν αὐτήν εἰς τήν φυλακήν καί δέν τῇ ἔδωκαν οὔτε φαγητόν, οὔτε ποτόν εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν· ἀλλ' ἄγγελος Κυρίου ἔφερε τροφήν εἰς αὐτήν, καί διά τοῦτο δέν ἔπαθε κἀνέν κακόν, ἀπό ὅσα ὁ ἡγεμών ἐστοχάζετο, ὅτι θά πάθῃ διά τήν πεῖναν. Μάλιστα δέ θαυμασμόν καί ἔκπληξιν μεγάλην ἔλαβεν αὐτός καί οἱ σύντροφοί του, ὅτε εὗρον εἰς τήν φυλακήν ἀγγεῖον καί ψωμία καί γάλα καί νερόν, ἐνῷ ἡ φυλακή ἦτο κλεισμένη ἀσφαλῶς, καί κανείς δέν ἐμβῆκεν εἰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αὐτήν διά νά τά φέρῃ. Μετά ταῦτα ἔβαλον τήν ἁγίαν εἰς κάμινον πυρός· πεσοῦσα δέ δρόσος ἀπό τόν οὐρανόν, ἔσβυσε τήν φωτίαν, ὅθεν ἡ ἁγία ἐκβῆκεν ἀπό αὐτήν ἀβλαβής. Ὕστερον ἐξέβαλον τό δέρμα τῆς κεφαλῆς της ἕως εἰς τό μέτωπον· εἶτα δέσαντες τάς χεῖρας καί τούς πόδας της, ἔρριψαν αὐτήν εἰς τήν φυλακήν, ὑποκάτω της δέ ἔστρωσαν πέτρας. Ἄγγελος δέ Κυρίου καταβάς, ἔλυσεν αὐτήν ἀπό τά δεσμά, καί ἰάτρευσε τήν κεφαλήν της. Ὅθεν τό θαυμάσιον τοῦτο βλέπων ὁ δεσμοφύλαξ Λαοδίκιος ἐξεπλάγη, καί ὁμολογήσας τόν Χριστόν ἀπεκεφαλίσθη, καί ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τόν στέφανον. Ἡ δέ ἁγία πάλιν ἐφέρθη εἰς τόν ἡγεμόνα καί παρεδόθη διά νά τήν φάγωσι τά θηρία. Ὡς δέ ἀπό αὐτά [illegible] αὐτή ἀβλαβής [illegible] τοῦ ἁγίου ἐκείνου παρέδωκεν ἡ μακαρία τήν ψυχήν της εἰς χεῖρας Θεοῦ· τό δέ ἅγιον αὐτῆς λείψανον ἐνταφιάσθη εἰς τήν Ἡράκλειαν.[1]

---

1 Περί τοῦ λειψάνου τῆς ἁγίας Γλυκερίας ταύτης γράφει ὁ Δοσίθεος ἐν σελ. 519 τῆς Δωδεκαβίβλου, ὅτι εἰς τήν Ἡράκλειαν εὑρίσκετο μία χαλκίνη λεκάνη, ἡ ὁποία ἐδέχετο τά θεόρρυτα μῦρα, ἅπερ ἀνέβρυον ἀπό τοῦ τάφου τῆς ἁγίας ταύτης Γλυκερίας, διά μέσου τῶν ὁποίων ἐγίνοντο πολλά θαύματα, ὡς ἱστορεῖ ὁ Θεοφύλακτος. Ἐχρησίμευε δέ ἡ χαλκίνη λεκάνη ἐκείνη διά νά γίνεται ἐν αὐτῇ ὁ ἁγιασμός ἐπί τοῦ τάφου τῆς μάρτυρος. Ὁ δέ τότε Ἡρακλείας, εὑρών εἰς Κων/πολιν μίαν λεκάνην χρυσῆν καί θαυμαστήν, ἠγόρασεν αὐτήν καί διώρισε νά γίνεται ἐν αὐτῇ ὁ ἁγιασμός ἐπί τοῦ τάφου τῆς μάρτυρος, ἀντί τῆς χαλκίνης· ὅθεν πλέον δέν ἐγίνοντο θαύματα. Διά δέ τά δάκρυα καί τάς προσευχάς τοῦ Ἡρακλείας, ἀπεκαλύφθη κυ-ρῷ ὅτι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αὐτῷ ὅτι ἡ χρυσῆ ἐκείνη λεκάνη ἦτο ἀκάθαρτος. διό ἔφερεν αὐτήν εἰς τόν τότε πατριάρχην ἅγιον Ἰωάννην τόν Νηστευτήν, καί ἐξετάσας ἐκεῖνος εὗρεν, ὅτι ἄρχων τις σοφός καί μάγος, Παυλῖνος ὀνόματι, ἔχυσεν αἵματα μέσα εἰς τήν λεκάνην ἐκείνην τρόπῳ θυσίας, καί ἐγοήτευε μέ τήν ἐπίκλησιν τῶν δαιμόνων ὡς εἰδωλολάτρης. Ὅθεν ἀναφέρεται τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ τό δρᾶμα, καί ὁ μέν Νηστευτής διϊσχυρίζετο ἀπό Γραφικά ῥητά, ὅτι πρέπει νά δοθῇ αὐτῷ παιδεία νομική καί κατά κανόνας, ὁ δέ Μαυρίκιος ἐπαλούκωσεν αὐτόν, τούς δέ υἱούς του ἀπεκεφάλησεν, ὡς συγκοινωνούς ὄντας τῆς μαγείας τοῦ πατρός των. Ὅρα, ὦ ἀναγνῶστα, πόσην πικράν τιμωρίαν λαμβάνουσιν οἱ μάγοι καί γόητες.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ